

ת"פ 44335/09/16 - מדינת ישראל נגד מחמוד נסאר

בית משפט השלום בחיפה

07 מאי 2017

ת"פ 44335-09-16 מדינת ישראל נ' נסאר(עציר)

ת"פ 33920-09-16

ת"פ 44339-09-16

מספר פל"א 398250/2016

לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
מחמוד נסאר (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד הגב' טל גרשון

ב"כ הנאשם: עו"ד עיסאם טנוס - ס. ציבורית

הנאשם: בעצמו באמצעות יחידת הליווי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

רקע כללי וכתב האישום המתוקן:

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן, בשלושה אישומים שונים:

הפרת הוראה חוקית - עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין;

הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין;

עמוד 1

תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין.

יצוין, כי בית המשפט החל לשמוע ראיות בתיק זה, במסגרת כתב האישום המקורי, ולאחר שנשמעה עדותו של עד התביעה המרכזי באישום השלישי, השוטר שלום ספיר, הגיעו הצדדים להסדר טיעון דיוני, במסגרתו תוקן כתב האישום לעבירות המפורטות לעיל.

לפי עובדות האישום הראשון בהן הודה הנאשם - ביום 8.9.16, במסגרת החלטת בית משפט השלום בעכו, הצטווה הנאשם לשהות במעצר בית מלא, עד ליום 12.9.16, ולמרות זאת, ביום 11.9.16, סמוך לשעה 15:00, כאשר הגיעו שוטרים לביתו, לצורך ביצוע צו חיפוש, לא שהה במעצר הבית, בניגוד לצו בית המשפט.

לפי עובדות האישום השני בהן הודה הנאשם - בהמשך למתואר באישום הראשון, השוטרים חיפשו את הנאשם בכרמיאל. סמוך לשעה 16:15, הם הבחינו בנאשם בקניון החדש בכרמיאל, ביקשו ממנו להתלוות אליהם אל ניידת שהייתה בחניון. הנאשם עוכב על ידי השוטרים, והוכנס למושב האחורי בניידת המשטרתית, כאשר לפתע מבחין השוטר שהנאשם פתח את הדלת בניידת. השוטר נכנס לתוך הניידת, התיישב לצידו, והזהיר אותו שאם יתנגד לעיכוב, יאלץ לעצרו. לאחר מספר דקות, החל הנאשם צועק לעבר אחיו שנכח במקום, וביקש ממנו שיפתח את דלת הניידת, בעודו משתולל בתוך הניידת והודף את השוטר לכיוון הדלת.

אחיו של הנאשם פתח את דלת הניידת, והנאשם יצא ממנה. השוטר שהיה עמו, ניסה לתפוס אותו ביד, ולמשוך אותו חזרה לניידת, רצועת השעון שעל פרק ידו של הנאשם נקרעה, והוא נמלט מהניידת בריצה.

לפי עובדות האישום השלישי בהן הודה הנאשם - בהמשך למתואר באישום הראשון והשני, סמוך לשעה 17:00, השוטר שלום ספיר הבחין בנאשם מגיע אל מחסן החנות במרכז שווקים בכרמיאל, כאשר הוא נכנס למחסן וסוגר עליו את הדלת. השוטר הגיע אל הדלת, צעק משטרה, ניסה לפתוח את הדלת, אך היא הייתה נעולה. הוא התחיל לקרוא לנאשם בכינויו "דולר, פתח את הדלת, ושב על הרצפה, זה ספיר, אני לא רוצה לפגוע בך" תוך שהוא חוזר על כך מספר פעמים. בשלב מסוים הנאשם ענה לשוטר: "הם הרביצו לי בחייאת, אתה לא תרביץ לי, אני אפתח", והשוטר שוב צעק לעבר הנאשם שיפתח את הדלת וישוב על הרצפה כדי שלא יצטרך לפגוע בו. בתגובה, הנאשם פתח את הדלת ותקף את השוטר, בכך שהטיח גופו בכתפו של השוטר, על מנת להדוף אותו. השוטר אחז בגופו של הנאשם, ואז החל להשתולל ולצעוק: "אתה תעזוב אותי בחייאת ספיר" והיכה את השוטר. בתגובה, השוטר אחז בצווארו של הנאשם, הודיע לו כי הוא עצור והורה לו שלא יזוז. הנאשם המשיך להתפרע, ניסה להשתחרר מאחיזתו של השוטר בכוח, תוך שהוא דוחף את השוטר ומכה בבטנו. השוטר לפת את צווארו של הנאשם, הפיל אותו לרצפה, וכשהיה מעל הנאשם, השוטר ניסה לרתק את הנאשם לרצפה, לפת את צווארו, ואז הנאשם הפיל על הרצפה את אקדחו המשטירי של השוטר, שהיה טעון, מנרתיק ייעודי שהיה תפוס על מכנסי השוטר. בראותו זאת, היכה השוטר בראשו של הנאשם, באמצעות מכשיר קשר מספר פעמים, על מנת למנוע ממנו להגיע לאקדח, ולאחוז בו. בעוד הנאשם ממשיך להשתולל כשהוא מרותק לרצפה, הגיע למקום שוטר נוסף, שסייע לשוטר שנאבק בנאשם, כבל את ידיו של הנאשם באזיקים. הנאשם המשיך להשתולל וחדל רק לאחר שהגיעו למקום שוטרים נוספים, שכבלו את רגליו באזיקים. כתוצאה ממעשיו אלה של הנאשם, נגרמו לשוטר שלום ספיר חבלות של ממש, שהתבטאו בסימני שפשוף מעל שתי ברכיו, במרפק יד

שמאל, ובראשו, והוא נחבש. לנאשם נגרמו שפשופים מרובים ושריטות בראשו, נפיחות בקרקפת משמאל וחבלות בפנים.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה את גיליון הרשעותיו הפלילי של הנאשם, ת/2.

כמו כן, הוגש ת/3, פסק הדין בת"פ 1358-08-16 מיום 7.2.17, בית משפט שלום בעכו לעניין טענות המדינה, בכל הנוגע לחישוב ימי מאסרו של הנאשם.

ההגנה לא הגישה ראיות לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש:

ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת מעשיו של הנאשם, הנגזרת מנסיבות המקרה. לגישה, מדובר בעבירות חמורות ביותר, שנעברו כנגד שוטרים, בגסות ובאלימות, ביחס למי שממונים על אכיפת החוק, וביצעו את מלאכתם. התנהגותו של הנאשם, משקפת מסוכנות, זלזול בוטה בבית המשפט, ובגורמי אכיפת החוק והעדר גבולות. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו לשוטר שביקש לרסן אותו, חבלות. הודגשה העובדה כי לנאשם היו הזדמנויות רבות, להפסיק את התנהגותו הפוזת, ולהישמע להוראות השוטרים, אך הוא המשיך בהתנהגותו והסלים את האירוע. עוד צוינה העובדה, כי מדובר במעשים אשר התפרסו על פני שלושה אישומים, במוקדי זמן ומקום שונים. לאור כל אלה, טוענת המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי לשוטרים נשוא האישום השני והשלישי (בסיכומים רשמה המאשימה בטעות, אישום ראשון ושני).

הסניגור המלומד, ביקש להדגיש, כבר בפתח דבריו, כי על אף התפרשות המעשים בכתב האישום על פני שלושה אישומים, מדובר, לגישתו, על אירוע מתגלגל, אשר ניתן היה להכיל אותו באישום אחד.

לדבריו, חלוקת מעשיו של הנאשם על פני שלושה אישומים, נועדה להעצים את מעשיו של הנאשם לצורך העונש. עוד ציין, כי לאחר שנשמעו הראיות והתברר כי החשש העיקרי שהיה מלכתחילה טמון בתיק, הופרך, נותרנו עם מעשה תקיפה של השוטר שלום ספיר, שבעיקרו נבע מחששו הכן של הנאשם לכך שהוא יוכה על ידי השוטרים. בשים לב לכך, ביקש הסניגור כי בית המשפט לא ימצה את הדין עם הנאשם, ויקל בעונשו.

דין והכרעה עונשית:

מעשיו של הנאשם ערערו ופגעו בערכים רבים, המצויים ביסודו של שלטון החוק. הנאשם הפר צו שיפוטי, אשר ניתן על

בסיס האמון שרכש לו בית המשפט כי יקיים את החלטותיו. הוא הצטווה להיות בדלת אמותיו של מעצר הבית, אותו קבע בית המשפט, ולמרות זאת, עוד לא יבש הדיו על החלטת בית המשפט, והוא נמצא משוטט ברחוב, תוך שהוא מפר את מעצר הבית. בנוסף, התנהלותו של הנאשם, פגיעה פגיעה ממשית בשוטרים הממונים על אכיפת החוק, תוך שהאחרונים מבצעים את עבודתם. פגיעה זו הייתה ברף העליון שלה, וקיבלה ביטוי בתקיפת השוטרים.

יפים לכאן דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 8704/08 סמי הייב נ' מדינת ישראל (מיום 23.4.09):

"מעשיהם של המערערים שכללו איומים בתקיפה של שוטרים הממלאים תפקיד ציבורי על פי דין, הינם בבחינת התנהגות פלילית חמורה ושלוחת כל רסן, אשר קראה תיגר על רשויות שלטון החוק, תוך התעלמות מופגנת מנורמות ההתנהגות הראויות שיש להקפיד עליהן..." (שם, בפסקה 8).

מעשיו של הנאשם פגעו בערכים החברתיים האמורים במדרג הגבוה.

בטרם אתייחס לנסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, אציין כי על אף שמדובר בשלושה אישומים, מוסכם על המדינה, כי מדובר באירוע אחד. אכן, על פי הלכת ג'אבר, כאשר מדובר במעשים הקיימת ביניהם זיקה עובדתית הדוקה, ראוי לראות בהם אירוע אחד, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם וגזירתו בתוך המתחם. המעשים, כפי שמתוארים בכתב האישום, מלמדים על אירוע "מתגלגל", אשר התפתח החל מיציאתו של הנאשם ממעצר הבית, ועד לתקיפת השוטר באישום השלישי, על כן, מדובר באירוע אחד. מכאן, אפנה לבחון את נסיבות ביצוע המעשים נשוא כתב האישום.

נסיבות ביצוע העבירות:

לא ניתן להפריז בחומרתם של המעשים שביצע הנאשם. ראשיתם, באי ציות להוראות בית המשפט, תוך הפרה בוטה של צו בית המשפט, כשלושה ימים לאחר שניתן. שוטרים שהגיעו לביתו, על מנת לבצע צו חיפוש, גילו כי הוא לא נמצא במעצר הבית. בהמשך, אותר הנאשם בקניון בכרמיאל, וכאשר הזדהו בפניו השוטרים, וביקשו ממנו להתלוות אל ניידת שהייתה בחניון, והודיעו לו שהוא מעוכב לחקירה, הוכנס הנאשם למושב אחורי של ניידת משטרתית, וניסה להימלט ממנה. הוא עשה כן, תוך שהוא לא ירא מהשוטר שנמצא לצידו, מאזהרותיו, והפצרותיו, תוך שהוא משתולל והודף את השוטר, ומפגין אלימות כלפיו, ומנצל את קרבתו של אחיו במקום, על מנת לצאת מהניידת.

בהמשך, נמלט אל תוך מחסן חנות, המצוי בסמוך למקום, במרכז שווקים בכרמיאל, נכנס למחסן וסגר את הדלת, על מנת להסתתר מהשוטרים. כאשר הגיע אליו שוטר, וניסה לפתוח את הדלת, הסביר לנאשם, כי עליו לפתוח את הדלת, לשבת על הרצפה, על מנת שלא ייפגע. הנאשם לא נעתר לבקשתו, סירב לפתוח את הדלת, טען שהשוטרים הרביצו לו, וביקש שהשוטר שלום לא ירביץ לו. מהנסיבות שפורטו בעובדות כתב האישום המתוקן, ברור למדי שהשוטרים שערכו את הנאשם בחניון של הקניון, לא היכו את הנאשם.

רק לאחר דין ודברים ארוך, פתח הנאשם את דלת המחסן, אך לא לפני שתקף את השוטר, תוך שהוא מטיח את גופו

בכתפו של השוטר, על מנת להדוף אותו, ומנקודה זו החל בן השניים מאבק, תוך שהשוטר מנסה לרסן את הנאשם, מודיע לו כי הוא עצור, ומורה לו שלא יזוז, אך למרות זאת הנאשם מתפרע, מנסה להשתחרר מאחיזתו של השוטר בכוח, דוחף את השוטר, מכה אותו בבטנו.

בשלב מסוים, הנאשם מפיל על הרצפה את אקדחו המשטרתי של השוטר, וכאן עלה חשש ברור מצד השוטר לחייו, שמא יגיע הנאשם אל האקדח, ועל כן השוטר היכה באמצעות מכשיר הקשר מספר פעמים את הנאשם, על מנת למנוע ממנו להגיע ולאחוז את האקדח.

גם כאשר הגיע למקום שוטר נוסף, שסייע לשוטר שלום ספיר, וכבל את ידיו של הנאשם באזיקים, המשיך הנאשם להשתולל, וחדל רק לאחר שהגיע למקום כוח נוסף של שוטרים, שכבלו את רגליו באזיקים.

הנה כי כן, מדובר במסכת ארוכה של מעשים חמורים שהפגין הנאשם תוך התעלמות מהחוק, מצו בית משפט, מהוראות של שוטרים אוכפי החוק, וחמור לא פחות מכך, התנהגות אלימה פורצת גבולות, חסרת עכבות, משולחת כל רסן מצד הנאשם כלפי השוטרים, אשר לא נרתע, ונאבק עם שוטר פנים אל פנים.

גם כאשר הגיעו שוטרים נוספים לזירה, והוא היה כבול, המשיך להשתולל ולהיאבק בשוטרים. הנאשם גרם לשוטרים איתם התעמת לנזק, לשוטר שלום נגרמו חבלות. לא נעלמו מעיני החבלות שנגרמו לנאשם, אך כפי שעולה מהעובדות בהן הודה הנאשם, הכאתו נבעה מהחשש שיגיע לאקדח (סעיף 7 לכ"א המתוקן), וברי, כי מדובר היה בסיטואציה מסכנת חיים מצד השוטר באם היה מניח הנאשם את ידיו על האקדח.

מעשיו אלה של הנאשם, משקפים רף סיכון גבוה ביותר, המשתקף בהתנהגות אלימה וחמורה. יצוין, כי המחוקק ראה בחומרה עבירה של תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, ועל כן, קבע בצידה עונש מאסר חובה, שלא יפחת מ-3 חודשים, ועד לעונש מאסר מקסימלי של 5 שנים. מכאן, ברי, כי המחוקק משקיף על עבירה זו בחומרה רבה ומחייב הטלת עונש חמור.

אף הפסיקה ראתה בחומרה את התוקפים שוטרים, תוך שהדגישה את מהות תפקידם המתבטא בחיכוך מתמיד עם עבריינים, את חשיפתם למגוון סיכונים חיים בעת מילוי תפקידם, והחשש המתמיד לפגיעה בגופם ובשלומם. נפסק, כי רק מסר עונשי, חד משמעי, מרתיע, מצד בתי המשפט, המבהיר לתוקף שוטר כי הוא בידיו הפוגעות, שם עצמו לבטח בבית האסורים - רק כך ישוגר מסר ערכי נורמטיבי חד משמעי, שבכוחו להבטיח את כר הפעולה הדרוש לשוטרים, על מנת שיוכלו לבצע את תפקידם כראוי ולשמור על הסדר הציבורי ובטחון הציבור (ראו: ע"פ (חיפה) 2502/01 **נעראני אמיר ואחרים נ' מדינת ישראל**; ראו גם: רע"פ 2324/05 **פרץ נ' מדינת ישראל** (2005); ע"פ 7632/05 **אל אטרש נ' מדינת ישראל** (2006)).

בשים לב לנסיבותיו של המקרה שבפניי, הנני קובע את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם, כנע בין מאסר בפועל של 6 חודשים, ועד למאסר בפועל של 18 חודשים, לצד מאסר על תנאי ופיצוי.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, יש לקחת בחשבון את העובדה שהנאשם מיקד את המחלוקת בשאלת החזקת הנשק שנפל במהלך המאבק עם השוטר, ולאחר שנשמעו הראיות ועניין זה הובהר, תוקן כתב האישום כאמור, והנאשם קיבל אחריות על מכלול המעשים נשוא כתב האישום המתוקן.

כן יש לתת את הדעת על כך, לקולא, לכך שהנאשם מסר, באמצעות בא כוחו, כי מגיל צעיר הוא התחבר לנוער שוליים, הסתבך בפלילים, וזו פעם ראשונה בגיל כה צעיר, שהוא מוצא את עצמו, עומד לתת את הדין ולהישפט למאסר בפועל.

עוד יש לקחת בחשבון לקולא את העובדה שמדובר בנאשם צעיר, יליד 1995, מה שמכונה בפסיקה "בגיר צעיר". בכל הנוגע לגזירת דינו של בחור בגיל כזה, קבעה הפסיקה, כי יש לגלות מידה מסוימת של התחשבות בגילו הצעיר.

לחובת הנאשם 2 הרשעות פליליות קודמות, הראשונה שבהן מ-2014, בבית משפט לנוער, בעוון מסחר והחזקת סמים. בפברואר 2017, נדון בבית משפט השלום בעכו על עבירות של גניבה, הסגת גבול, איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, והפרת הוראה חוקית לעונש מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, במסגרת הסדר טיעון.

מדובר, אפוא, בתיק שבפני בית המשפט זה, בהפרה חוזרת של הוראה חוקית, ועבירה נוספת של הפרעת שוטר במילוי תפקידו. יצוין, כי מעיון ברישום הפלילי, העבירות עליהן נתן את הדין הנאשם באותו תיק (ת"פ 1358-08-16), הם התפרשו על חודשים יולי ואוגוסט 2016, כלומר, כחודש לפני האירועים נשוא התיק שבפני. סמיכות האירועים הללו, וזהות העבירות, מדברת בעד עצמה, לחובת הנאשם.

העונש המתאים:

בנסיבותיו של המקרה שבפני, העונש המתאים לנאשם הוא עונש של מאסר בפועל, ברף הבינוני של מתחם העונש ההולם, בשים לב לחומרת האירועים המצטברים, לגילו של הנאשם, לעובדה שקיבל אחריות לאחר שבירר נקודה מהותית השנויה במחלוקת, לכך שמדובר באירוע מתגלגל, שהינו חטיבה אחת של מעשים, אשר כאמור, התגלגלו מיציאתו ממעצר הבית, ועד לאירוע של תקיפת השוטר, לכך שנחבל אף הוא במהלך התקיפה של השוטר, והבהיר כי הוא חושש לצאת, מחשש שיותקף על ידי השוטרים.

חישוב ימי המאסר:

נקודה אחרונה שעלי להידרש עליה, היא המחלוקת שפרצה בין הצדדים, בשאלת חישוב מאסרו של הנאשם.

המאשימה טוענת, כי בשל העובדה שבמהלך מעצרו בתיק זה, נשפט הנאשם בתיק שהתנהל במקביל בבית משפט שלום בעכו (ת"פ 1358-08-16) והוטלו עליו שם 6 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, הרי שרוב רובה של תקופת

מאסרו של הנאשם בתיק שבפני מותב זה, היא למעשה ריצוי מאסר באותו תיק, ולכן, מבוקש שתקופת המעצר שלו בתיק זה, לא תנוכה מעונש המאסר שיוטל עליו.

הסניגור חולק על עמדת המאשימה, וטוען, כי הכלל הוא, כי יש לנכות את תקופת המעצר, מתקופת המאסר שמוטלת בסופו של יום על הנאשם. הנאשם לא צריך ללקות פעמיים, הן על המעצר והן על המאסר. כמו כן, נטען כי לפי הפסיקה אליה הפנה, יש להורות על ניכוי המעצר גם כאשר הנאשם הוא כלוא שפוט בתיק אחר.

המחלוקת שבין הצדדים הובאה בפני בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 9277/11 פאדי ג'באלי נ' מדינת ישראל (מיום 27.12.12). בית המשפט העליון (מפי כב' השופט ד. ברק ארז), פסק, כי הגם שלכאורה נאשם צריך להתחיל לרצות את ריצוי המאסר, שמטיל עליו בית המשפט, רק עם תום תקופת מאסר קודמת שריצה, ולכן לפי גישה זו, לא צריך לנכות מהמאסר המוטל עליו בתיק חדש, את תקופת מעצרו, הרי שאין להתעלם מהעובדה שבמהלך החודשים בהם חפף מעצרו של הנאשם את תקופת המאסר, הוא היה כלוא בתנאי מעצר ולא מאסר.

באותו עניין, ג'באלי היה עצור בתיק עליו נדון, ובמהלך תקופת מעצרו, נדון ונשפט בתיק אחר. בסופו של יום, פסק בית המשפט, כי נוכח העובדה שהוא היה כלוא שפוט, הרי שבנסיבות העניין, יש מקום להביא את הדבר בחשבון, ולנכות מאותם חודשים מתקופת המאסר שנגזרה עליו, את כל התקופה בהם היה עצור בתיק, עד למועד גזירת דינו בתיק האחר.

כך יש לנהוג גם במקרה שבפניי.

יש לנכות את כל תקופת מעצרו של הנאשם מהעונש המאסר שיוטל עליו, אך עד למועד גזירת העונש שהוטל על הנאשם, בבית משפט השלום בעכו ביום 7.2.17. וכך אני מורה להלן.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

10 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו מיום 11.9.16 ועד ליום 7.2.17.

7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו עבירת אלימות מסוג פשע ו/או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ו/או תקיפת שוטרים.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו עבירת אלימות מסוג עוון ו/או עבירה של הפרת הוראה חוקית.

אני מחייב את הנאשם לפצות את השוטר עומרי דומיאן מתחנת משטרת כרמיאל בסך של ₪ 750.

אני מחייב את הנאשם לפצות את השוטר שלום ספיר מתחנת משטרת כרמיאל בסך של 1,500 ₪.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום י"א אייר תשע"ז,
07/05/2017 במעמד הנוכחים.
שלמה בנג'ו, שופט